

Wiliam Valerián

Oponentní posudek k práci: Divadlo jako svobodné vidění světa (divadlo a jazz)

Bylo potěšením si prostudovat práci Wiliama Valeriána, neboť obohacuje pohled na herectví zkušeností, která není zcela všední. Mandant totiž vystudoval hru na saxofon na konzervatoři, a jako „jazzman“ se zamýšlí nad paralelou mezi hráčem jazzové kapely a hercem divadelního souboru. V úvodní části hovoří o souhře, jako o základním fenoménu Jam sessionu, improvizaci a zásadní důležitosti „slyšet“ spoluhráče. Dospívá tak pochopitelně k poznání, že divadlo a jazz mají mnoho společného především v kolektivní souhře, kolektivním vyjádření a společné myšlence, jež na jedné straně je dána hudební osnovou a na straně druhé textem hry. Jeho odborný pohled muzikanta pak obohacuje jeho vnímání herectví, jako fenoménu vzájemného respektu, inspirace a vysílání impulzů vůči partnerům-spoluhráčům. Jako červená nit se jeho diplomovou prací vine touha hrát v „malém“ kolektivu, tedy v malém prostoru volbou spřízněných duší a jako příklad uvádí Činoherní klub a další „malá“ divadla, což je obvyklá touha a vysněný cíl mnoha absolventů herectví. Pokud přistoupíme na jeho vcelku zajímavý a inspirativní příměr mezi hudbou a divadlem, pak se nabízí otázka:

Jak je tomu v případě interpretačního umění, například ve filharmonii, kde není improvizace možná, kde je stanoven přísný řád partitury, a přesto lze mluvit o „kumštu“, souhře a společné výpovědi pod taktovkou dirigenta. Tedy, jak je tomu ve velkých „kamenných“ (občas absolventy podceňovaných) divadlech s velkým souborem a textem hry, která pod přísným a přesným režijním vedením neumožňuje odchylku a improvizaci?

Práci Wiliama Valeriána lze hodnotit jako velmi zajímavou, neotřelou a inspirativní. Krom jiného pak samotného absolventa vybavuje další dovedností, která mu zvýší možnost uplatnění v žánrech a divadlech, kde se hra na nástroj, navíc profesionální, předpokládá, ne-li vyžaduje.

Chápání divadla jako místa absolutní souhry jednotlivých individualit a jejich kázni a podřízení se celku je dobrým vkladem a předpokladem pro budoucí profesi herce a člena skutečného hereckého ansámblu. Svým způsobem originální diplomovou práci doporučuji k ústní obhajobě.

Tomáš Töpfer

Navrhuji hodnocení B